

Coves de cal Llucià o de la font del Ferro

Castellolí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Cal Llucià
Emplaçament Pel camí de les Coves, a mà dreta del camí que de can Llucià de les Parres mena a la font del Ferro.
Alçada: 538 m

Coordenades:

Latitud: 41.58948
Longitud: 1.72235
UTM Est (X): 393510
UTM Nord (Y): 4604986

Classificació

Número de fitxa 08063 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Neolític
Segle XXXIXaC-
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2014. Fitxa 33. Element natural. Cova.
Número inventari Sí, CC.AA.: 7715.
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: 08062A008000150000FZ
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Data de registre de la fitxa: dg., 26/03/2017 - 01:00

Descripció

Es tracta d'unes coves de traçat laberíntic obertes a la roca calcària eocènica, que van ser ocupades durant la prehistòria. Presenten dues entrades que menen a dos vestíbuls intercomunicats i a una xarxa de múltiples galeries, amb un pou d'uns 6 m de profunditat. La seva longitud és d'uns 33 m i un recorregut total de 450 m aproximadament.

Les restes de ceràmica recollides a l'interior de les coves permeten documentar la seva ocupació humana durant el neolític antic post cardial (4200-3800 aC.).

Observacions:

El Museu d'Arqueologia de Catalunya i el Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia custodien material arqueològic procedent d'aquest jaciment.

Història

L'any 1906 la cova va ser explorada per l'arqueòleg Amador Romaní, que hi va recollir materials arqueològics que van permetre datar la seva ocupació humana al neolític final.

És probable que a bibliografia anterior a la dècada dels anys 50 del segle passat, on consten les Coves del Toixó, facin referència a les Coves de cal Llucià o de la font del Ferro.

L'any 1985, durant la realització de la Carta Arqueològica de l'Anoia, es van recollir tres fragments de ceràmica i un sílex microlític. La ceràmica és del tipus neolític antic evolucionat postcardial (4200-3800 aC).

Bibliografia

- ALMAGRO, M.; SERRA, J.C.; COLOMINAS, J. (1945). Carta Arqueològica de España. Provincia de Barcelona. Madrid: Centro Superior de Investigaciones Científicas.
- BOSCH GIMPERA, P. (1919) Prehistòria Catalana: edats de la pedra i dels metalls, colonització grega, etnografia. Barcelona: Editorial Catalana.
- CASTELLAR-GASSOL, J. (1989) Castellolí, Mil anys d'història. Castellolí: Amics de Castellolí, Ajuntament.
- DOMINGO i CLOTA, M. [et. al.] (2014) Catàleg de béns protegits, POUM. Castellolí: Ajuntament de Castellolí.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1986). Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya (Castellolí).
- MANCOMUNITAT DE LA CONCA D'ÒDENA. Ruta de Les coves de Can Llucià i la Font del Ferro (Castellolí).
- ROMANÍ I GUERRA, A. (1921) "Paletnologia de l'Alt Penedès. Bibliografia". Penedès: Revista Comarcal Il·lustrada. Any III. Vilafranca del Penedès (Barcelona: Impr. Verdager), p. 298-301.
- ULLASTRE MARTORELL, J. (1965) "El Karst alóctono de Castellolí". Geo y Bio Karst. Revista de Espeleologia, 8. Barcelona, p. 2-6.
- VIDAL, L. M. (1911-12). "Abric Romaní. Estació Agut, Cova de l'Or o dels Encantats". Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans, Vol. 4. Barcelona.

